

Tallers i Ceramistes

Nuri Negre

LES FORMES I L'EVIDÈNCIA

ENTREVISTA: MERCÈ COMA - FOTOS: VICTORIA GRÀCIA

Aquesta edició de la Biennal d'Esplugues Angelina Alós s'ha concedit el primer premi a la ceramista gironina Nuri Negre a la que fem aquesta entrevista per tal de conèixer els seus punts de vista sobre el seu treball.

Cóm vares descobrir la ceràmica? Vaig descobrir la ceràmica als 18 anys, de la mà de la ceramista gironina Mª Àngels Artigas. Des d'aleshores sempre ha estat present a la meua vida

Quins varen ser els teus estudis i quins professors et varen marcar? Com a estudis propis de ceràmica, vaig estar diversos anys a l'Escola Municipal d'Art de Girona, fent dibuix, pintura i ceràmica, i també vaig passar per l'Escola de Ceràmica de La Bisbal. A Girona vaig estar molts anys amb el ceramista Miquel Bosch, que em va ensenyar l'ofici pròpiament, perquè ell era un home d'ofici i molt rigorós amb el treball.

Quines tècniques fas servir i quina es la teua font d'inspiració? Com a tècnica, faig servir principalment la construcció amb xurros, pas a pas, i alguns cops motlles. En quant a la meua font d'inspiració són les formes orgàniques que ens ofereix la natura, la forma d'una fulla quan s'asseca, el niu d'un ocell o un insecte, un bulb... això en quant a forma. També m'inspiren els seus patrons geomètrics, tant de la biologia com de la microbiologia. M'interessen tots els processos de creixement i desenvolupament, les metamorfosis, i observar com una forma es pot transformar i canviar.

Et dediques exclusivament a la ceràmica o la comparteixes amb altres activitats professionals? No em dedico exclusivament a la ceràmica perquè també faig, doncs, activitats artístiques amb mainada, tot i que és la meua tasca principal. El meu contacte amb els infants em porta a interessar-me

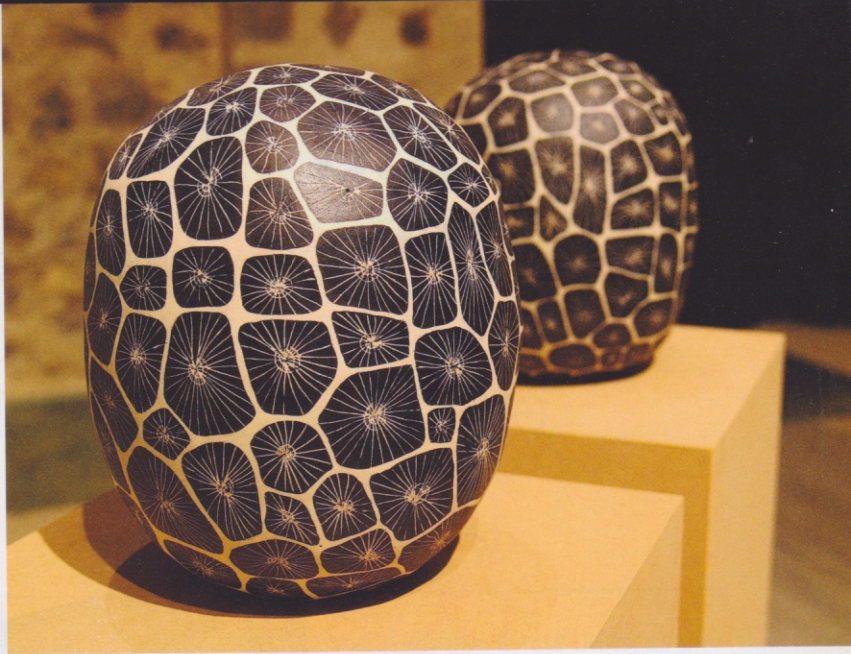
per l'artteràpia. Fa força anys que em dedico a fer activitats artístiques amb mainada, especialment a través del modelat, i a partir de la criança dels meus fills vaig conèixer la pedagogia Waldorf de molt a prop. Vaig començar a veure i entendre com es pot apropar de manera natural l'art als infants. L'artteràpia m'està facilitant moltes eines pel treball vivencial de l'art amb els nens, principalment, però també pel treball amb adults. A través d'ella he pogut observar quines activitats artístiques són adequades per a cada edat. Suposo que el fet d'haver estudiat psicologia també m'hi ha apropiat.

Quins referents tens dins el món de la ceràmica? No tinc referents (entenent com a referent un artista consagrat que em serveixi d'inspiratiu) pel meu treball dins el món de la ceràmica, però m'agrada molt l'obra de l'Eva Hild i la de la Nuala O'Donovan. Fa poc també he descobert l'Enno Jäkel, m'agraden molt les textures que fa i la seva obra mural. A nivell utilitari, m'agrada molt el treball de la californiana Rae Dunn, les seves peces tenen una frescor i una espontaneïtat que donen un resultat molt bonic.

Com a incidit en la teua activitat en rebre el premi de la biennal d'Esplugues? El fet de rebre el premi m'ha ajudat a donar veu a la meua obra, a donar-la a conèixer, que és el que ens costa sovint als que som creadors. Per tant m'ha suposat certa projecció i a nivell més personal un impuls per a seguir creant amb ganes i amb la certesa de que el que estic fent ressona, produeix una vibració a qui ho contempla.

A l'agost vaig a fer una exposició al sud d'Itàlia, de la mà de Nicola Tocce, un reconegut escultor de la zona. ●

<http://nurinegre.blogspot.com.es>

Exposicions

Nuri Negre

MUSEU DE LA TERRISSA DE QUART

TEXT: MARIA ROMANÍ · FOTOS: PHIL LAKE / GERARD CANADELL

En el número anterior de la revista Terrart, a la novena pàgina, s'informava d'un nou cicle d'exposicions al Museu de la Terrissa de Quart en col·laboració amb l'ACC. Aquest cicle va començar el passat mes de febrer amb la inauguració de l'exposició de l'artista gironina Nuri Negre. Sobre la seva ceràmica i formació artística ja en va parlar Mercè Coma a l'entrevista que va ser publicada al Terrart número 42, del segon semestre de 2013. Aquí intentarem ampliar el que ja s'ha dit i parlarem del treball artístic i pedagògic que Nuri Negre està portant a terme actualment.

Quan als 18 anys va dir a casa que volia estudiar Belles Arts, als pares no els hi va semblar una bona idea i li van aconsellar que es formés en "una carrera pràctica". Aquest fet la va portar a estudiar Empresarials, però al cap de pocs mesos ja havia entès que aquells estudis eren el més allunyat possible del que volia fer a la seva vida. I és així com va acabar estudiant la carrera de Psicologia, en l'especialitat de Psicologia de l'Educació. Però sempre, en paral·lel, va anar ampliant la formació artística. Aquesta doble font de coneixements i, sobretot, el seu interès per la Pedagogia Waldorf, desenvolupada per

Rudolf Steiner amb la creació de la Teràpia Artística Antroposòfica -relacionada també amb l'Agricultura Biodinàmica- ha acabat sent determinant per a la seva vida professional i la visió del seu art. Amb motiu de la seva maternitat, el 2001, va decidir renunciar a la vida laboral com a Psicòloga i dedicar-se a la cura del seu primer fill i, al mateix temps, donar-se l'oportunitat d'explorar i gaudir del món de la ceràmica artística, sense pressions ni pressions. En aquell moment tot va començar a encaixar, tant a nivell personal com artístic. Els orígens alemanys, per part de la seva mare, li van permetre formar-se de manera autodidacta amb les propostes de Rudolf Steiner, citat anteriorment, amb la possibilitat de llegir tota la bibliografia en versió original. Es va interessar específicament en l'estudi del volum i la forma i és a partir d'aquesta decisió que va ampliar els coneixements d'escultura. A partir del 2009 va començar a aplicar els coneixements adquirits sobre l'àmbit artístic de la pedagogia Waldorf en diversos centres escolars, fent de professora de plàstica d'extraescolars de primària. Des de llavors no ha deixat de fer ceràmica artística, amb èpoques de treball més o menys intenses. Durant aquests anys

ha realitzat exposicions individuals i col·lectives.

Pel que fa a l'obra que realitza actualment, cal dir que fa unes peces d'un volum important. Degut a la seva grandària i pes, en compte que les parets són molt primes, el seu assecat és molt i molt lent. Nuri Negre calcula que l'elaboració d'una peça li sol durar entre tres i quatre setmanes de feina. Ja ha fet sempre, la seva obra segueix sent inspirada en la natura, les seves peces són totalment orgàniques. Busca inspiració en llibres de botànica, que l'ajuden a tenir una visió més clara de la natura. El seu procés de creació consisteix en construir primer les peces mentalment i després encara que no sempre, les dibuixa per recordar-les, tal i com queda palès en aquest article. Aquests dibuixos tenen dues característiques que d'entrada semblen contradictòries: per una banda són molt senzilles i per l'altra aconsegueixen una gran profunditat de detalls. Un cop acabat el volum es passa ja com decorar-lo, i dona voltes i més voltes fins que troba la proposta "que li pertoca a la peça", segons paraules de l'artista. Després comença aquella feina d'hores d'anar traient línies i més línies, sempre orgàniques, en una mena de catarsi entre la ceramista i la natura.

obra. L'artista és conscient que de cada peça que realitza en podria sortir un fil conductor per acabar constituint tota una sèrie, en el cas que s'hagués de guanyar la vida amb la ceràmica. Però com que no és el cas, en general, cada volum que crea queda aïllat dels altres. Perquè, afirma: "He acabat descobrint que per ser feliç és imprescindible que a la meua vida no hi hagi rutina, l'important és gaudir el moment present intentant evitar les repeticions i la monotonia". Li interessa molt el tema de la metamorfosi, la transformació de la forma, perquè, com diu ella, aquest procés és, senzillament, el que passa en general al planeta. Li agrada especialment centrar-se en allò més petit, posar la mirada en la matèria orgànica fins i tot invisible als nostres ulls nus, com per exemple les cèl·lules. També se sent molt atreta per les formes geomètri-

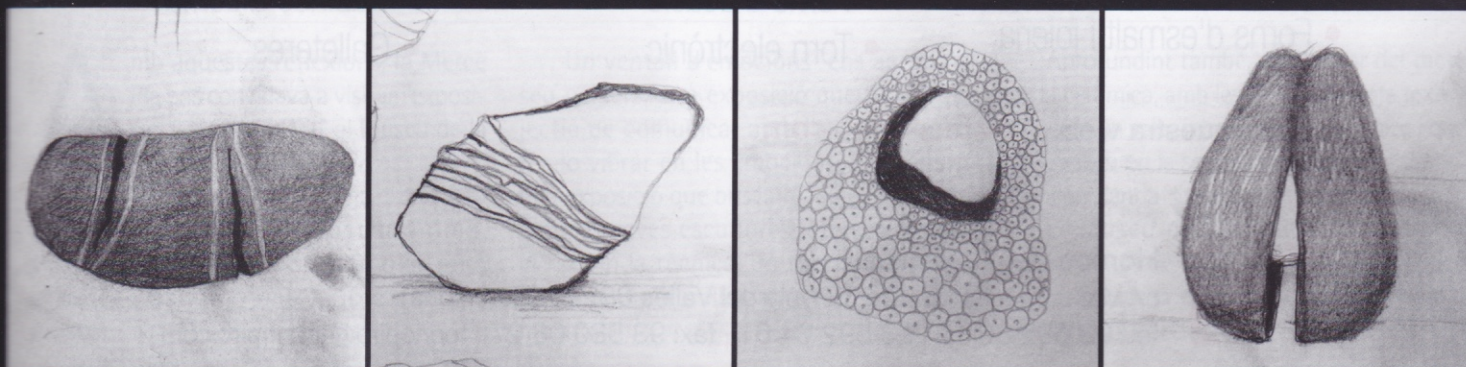
ques, però troba que és un món que l'empresona; en canvi, allò que és orgànic i irregular li dona l'oxigen, l'obertura i la flexibilitat que ella necessita. Per a aquesta artista la línia recta representa el rigor, el tancament, la contundència... i ella necessita crear formes a partir dels valors oposats a aquests. Manté, però, una constant en la seva obra: el color dels traços pictòrics amb els que decora els seus volums de gres. Utilitza un blau molt fosc perquè el blau és el color que li agrada més i perquè queda embadalida observant els blaus de nit que té el cel en el moment de fer-se fosc.

Després d'aquesta llarga temporada fent escultures de grans dimensions, ara pensa encarar la nova creació fent obra de petit format, més fàcil de manipular i transportar i per seguir fidel al que explicàvem abans,

no caure en la rutina. L'última exposició que ha realitzat és a la Galeria Natàlia Ferrer, a Montblanc, entre els mesos de juliol i setembre d'enguany. En el moment de la publicació d'aquest exemplar estarà exposant al col·legi de Psicòlegs de Girona, al llarg del mes de novembre.

En un món tan estressat i caòtic com el que vivim, on la plaga dels mitjans de comunicació i tecnològics devoren diàriament l'hàbit saludable de la lenta reflexió, gaudir dels valors de l'ordre i la bellesa inherents a l'obra de Nuri Negre és com endinsar-se en un oasi on hi arrela la llavor. I si hi afegim que ella dedica una part important de la seva vida a sensibilitzar i educar infants a través de l'art, què més li podem demanar? ●

nurinegre.blogspot.com.es

Escollir el niu on crear

DIVERSOS ARTISTES DE DIFERENTS DISCIPLINES ESCULLEN LA VALL DE LLÉMENA COM L'INDRET ON VIURE I PODER DESENVOLUPAR LA SEVA OBRA

Laia Juez > TEXT // Marc Roura > FOTOGRAFIA

Hi ha qui neix en un indret per créixer-hi i morir-hi i, en canvi, hi ha qui tria el lloc on viure fins a la fi dels seus dies. Aquest segon cas és el dels artistes de la vall de Llémjena, persones creatives que s'acoblen al refugi tranquil d'un entorn natural inspirador. Alguns d'aquests creadors nouvinguts tenen algun vincle passat amb aquesta vall, però d'altres l'han escollit des d'una atracció nua.

Aquí explorarem la història de tres artistes que s'han establert a la vall en moments diferents. Gent que treballa en disciplines i estils diversos. Un exemple de la complexitat artística present en aquest territori, una olla creativa en procés continu que bull més que mai.

El 'pintor de la llum'. Primer de tot cal recular en el temps. Guillem Pascual Barceló (1921-2013) és un reconegut paisatgista que s'establí a la casa Forta –o can Pascual– de Llorà amb la seva família l'any 1970, després d'haver passat anys estiuejant a Santa Afra. Segons la seva filla, Maria Eugènia Pascual Buj, «va posar el seu granet de sorra per trobar el lloc idíl·lic, un lloc tranquil, de pau i autèntic». Estudià a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics –la Llotja– i

a l'Escola Massana de Barcelona, i, posteriorment, com a empresari, va crear Cromoherma, una empresa pionera en arts gràfiques i molt destacada per Dalí o Picasso, amb qui tractava personalment. Segons la filla, els quadres del pare fan «dels paisatges poemes de tons que transmeten una pau quasi espiritual on l'ésser humà pot integrar-se». La seva pintura postimpressionista es pot entendre com una recerca del domini de la llum, o com el mateix Pascual digué, «copsar l'esclat del Sol i la llum de l'ombra són les característiques en les meves obres, des dels matins frescos de la Garrotxa fins a les terres del Terol on el Sol és sempre el protagonista.»

A en Pascual li agradava pintar a l'aire lliure, i sovint convidava amics artistes que s'hi sumaven. «Era un enamorat de la paisatgística de la vall. Deia que el verd, sobretot en aquells temps més humits, era espectacular». En Guillem, com li agradava que l'anomenessin, es va vincular amb la gent d'aquesta terra a través de reportatges fotogràfics que, per esdeveniments i festes, regalava entre els assistents. I també organitzava concursos de pintura per a infants. Els

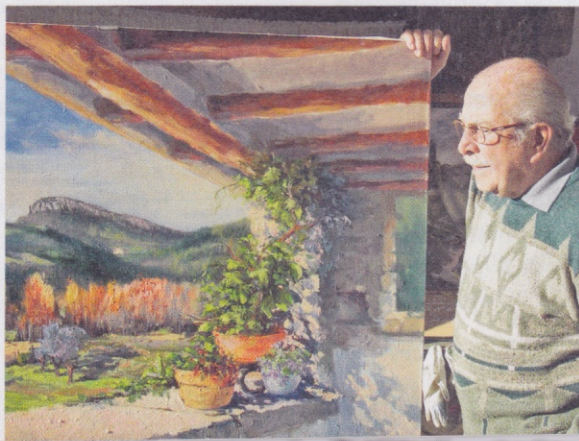

murals més grans de Pascual es poden contemplar a la Fundació Joan Riu de Sant Gregori, on va fer de voluntari des de la seva jubilació fins que li ho va permetre la salut. Guillem Pascual, el 'pintor de la llum', és i serà recordat per la seva generositat vers la comunitat i pel seu caràcter afable i amigable.

Ceràmica a Sant Martí. Nuri Negre (Girona, 1971) és una reputada artista de la ceràmica que es va instal·lar al Mitjà de Sant Martí de Llémjena fa quatre anys, en una casa propietat del seu besavi. Després d'haver acomplert en la cria dels fills, Negre es redirigeix amb força a la ceràmica artística, una disciplina amb poca tradició a Catalunya. Buscava la tranquil·litat. «Un mas aïllat et permet sortir a l'entorn i respirar, i tot el que això t'aporta». Tot i que l'impuls creatiu pot procedir de diferents llocs, per a Negre «la natura ja ho fa tot: trobes molt fàcil la inspiració, només es tracta d'estar obert i observar.»

Negre crea formes de ceràmica simples i orgàniques. «Els troncs, les pedres o les roques m'inspiren, però no per recrear-les, sinó per trobar el gest». Pinta en blanc i negre formes subtils aparentment simples, i darrerament ha incorporat detalls daurats, però «encara no he esgotat el blanc i negre, necessito moltes vides per poder desenvolupar tot el

A l'esquerra, la Núria Pòrtulas i l'Oriol Petit, de Ferrocalent // FOTO: Miquel Millan. A la dreta, en Guillem Pascual al seu estudi de Llorà, l'any 2001. PROCEDÈNCIA: Família Pascual. Al detall, una obra de Nuri Negre.

que tinc a dins». Les seves obres, que evocuen la metamorfosi, el creixement i l'impuls de vida, han estat creades al seu taller, on també fa classes: és psicòloga de l'educació i formada en artèria. Un altre caire artístic de Negre té un aire més funcional, com ara làmpades o piques. «És molt romàntic ser artista, però amb el temps m'he anat desenganyant que se'n pugui viure.»

Foc i ferro a Sant Aniol. La Núria Portu-las i l'Oriol Petit viuen al mas Ca l'Oriol de Sant Aniol de Finestres des de 2012. Hi van arribar des de Girona, on havien estat molt actius en moviments socials. Un amic seu feia forja artística i, després de compartir-hi estones, es van enamorar del foc i el ferro. Els va captivar la idea de donar forma a la imaginació i traslladar les seves inquietuds en peces úniques. Mentre pujaven a Sant Aniol per arreglar-se el mas, van construir una fornall on van començar a practicar i aprendre de manera autodidacta. «Al principi ho fèiem per plaer, però de mica en mica van sorgir encàrrecs», explica la Núria. I així va néixer Ferrocalent, de forma orgànica i autodidacta, aquesta petita empresa que porta els mots *foc*, *ferro* i *art* com a subtítol.

Fan peces úniques en les quals es barreja allò antic i allò modern: «Prenem la tècnica antiga i ho portem a l'actualitat; canalitzem la nostra creativitat amb la forja per retornar l'escalfor del metall al caliu de la llar, la màgia als objectes i el disseny i l'art a la comoditat i habitabilitat dels espais», descriuen. I Sant Aniol va ser l'indret escollit per viure i criar els fills. «Per a nosaltres és molt important on forgem: el taller és l'espai des d'on es veu tota la vall, té la millor vista de la casa. Valorem molt l'entorn a l'hora de fer peces artístiques», destaca la Núria.

El 2019 compleixen un altre somni: obren una botiga i *showroom* al Barri Vell de Girona. «Sempre vam voler un espai on mostrar les nostres peces. Allà, al cor de la ciutat, creem un lloc de trobada perquè puguin tocar el que fem, sentir els materials, el seu pes i la seva realitat».

Artistes de la vall reunits durant la primera edició del Llemenart, el 2023.
PROCEDÈNCIA: Arxiu Ateneu de la Vall de Llémene

El Llemenart

Laia Juez > TEXT

El 15 d'abril del 2023, en el marc del Dia Internacional de l'Art que commemora el naixement de Leonardo da Vinci, més de trenta artistes residents a la vall de Llémene van mostrar les seves obres a la rectoria de Cartellà en una exposició conjunta organitzada per l'Ateneu de la Vall de Llémene. S'hi van poder veure una gran diversitat d'estils, i va ser una grata sorpresa descobrir i interactuar amb tots els artistes que viuen a la contrada. Molt públic assistent ho va gaudir i celebrar. Naixia, així, el Llemenart, una iniciativa que va rebre el tercer premi a la creativitat artística a la gala dels Premis Ateneus per haver esdevingut un projecte cultural referent. La proposta va ser iniciada per Miquel Bohigas, que havia omplert el seu espai d'oci amb el dibuix i la fotografia, ambdós camps explorats de manera autodidacta. El 1992 va anar a viure a Sant Gregori i de seguida es va vincular a l'Ateneu, constituït dos anys abans. Des dels seus orígens, l'entitat ha impulsat diverses línies d'acció per a la difusió i defensa del patrimoni cultural i natural del territori.

Les trobades de galeristes i artistes del Bòlit de Girona, amb motiu del Dia Internacional de l'Art, va donar la idea de proposar aquesta trobada d'artistes a escala local. Els organitzadors poc s'imaginaven que la iniciativa tindria una resposta multitudinària: en part desconeixien que a la zona n'hi vivien tants, de creadors. El Llemenart destaca per la mentalitat oberta. És a dir, totes les disciplines hi són ben vingudes i no es diferencia entre qui fa de l'art el seu *modus vivendi* i qui, simplement, ho contempla com una passió. La diversitat artística podria ser la seva singularitat principal. A la vall, hi viuen artistes de totes les edats que exploren prismes artístics sorprenents. Si fem una ullada als participants de la primera edició veiem setze pintors i dibuixants –des del paisatge figuratiu als mandales, l'expressionisme o l'abstracció–, tres fotògrafs, quatre músics, escultors de ceràmica, talladors de fusta amb xerrac, vidriers o creadors amb llana, gent del món de les arts escèniques –dansa, titellaires o pallasses– i artistes multidisciplinars que poden fer des d'instal·lacions a grafitis.

El bon ambient d'aquesta primera trobada va servir per engegar projectes artístics comuns, com ara una exposició col·lectiva centrada en la figura de la girafa –l'emblema del Llemenart– que es va poder veure el mes de gener a la biblioteca. Per a l'edició d'aquest any, que s'ha celebrat els dies 13 i 14 d'abril, a més a més de l'exposició d'obres, hi ha hagut concerts amb músics locals, espectacles i un petit mercat d'artesanía. I la convocatòria s'ha ampliat fins a la cinquantena d'artistes. Així s'ha consolidat aquest punt de trobada artístic a la Llémene.

Rev

INDIVIDUALS

Català
confeccionada
2023 set

31.

32.

33.

31. **Nora Sarlak** (Iran / Irán / Iran) - Fermall / Broche / Brooch - Porcellana, llana, plata | Porcellana, lana, plata | Porcelain, wool, silver
32. **Nuri Negre** (Espanya / España / Spain) - Escultura ceràmica / escultura en cerámica / ceramics sculpture - Gres, engalbes i òxids
y óxidos | Stoneware, slips and oxides - www.nurinegre.com | 33. **Nuria Torres** (Espanya / España / Spain) - Escultura / Escultura
Porcellana, llautó, fusta, marbre | Porcelain, latón, madera, marmol | Porcelain, brass, wood, marble - www.nuriatorres.es